

[Børge Schmidt.]

blive realiseret. Men jeg forstår på ministerens svar, at der ud over det økonomiske melder sig et spørgsmål om en kommende vejføring. Jeg håber, at den opmærksomhed, mit spørgsmål har vakt — det er i øvrigt inspireret af en artikel i sidste nummer af Gymnasieskolen — også vil henlede rette vedkommendes opmærksomhed på, at der her er et problem, der skal løses. Jeg skal i alt fald for mit vedkommende være meget stærkt opmærksom på det.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg takker for det ærede medlems tilsagn om at ville hjælpe os i spørgsmålet om vejføringen. Det kan vi meget vel få brug for. Jeg kan samtidig sige i anledning af de økonomiske betragtninger, at hvad angår det område, det her drejer sig om, gymnasietyggeriet, har der under de forhandlinger, der har været ført i de senere uger i regeringen, været fuld enighed om, at det ikke måtte hæmmes, sinkes af den lovgivning, der er gennemført.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Vivike* til handelsministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at statens skibstilsyn gennemhuller den ny bemandingslov med idelige dispensationer?“

Vivike: Trods meget kraftige advarsler fra de sagkyndige, nemlig de søfarendes organisationer, vedtog folketinget i fjor den nye bemandingslov. Da vi havde den gamle lov, blev der givet mange dispensationer, og det blev bl. a. brugt som motivering for at lave den nye lov, idet man sagde, at man måtte væk fra alle disse dispensationer.

Den nye lov trådte i kraft den 1. juni 1964. Allerede inden da havde statens skibstilsyn givet den første dispensationstilladelse, nemlig til M/S Peder Mærsk. Siden da har rederne hele tiden søgt om dispensationer, og statens skibstilsyn har været såre velvillig over for rederens ønsker og har givet dispensationerne. Jeg kan ikke frigøre mig for det indtryk, at der fra rederens side er tale om en kampagne. Rederne var utilfredse med bemandingsloven, de ville have gjort den endnu dårligere, og det har givet-

vis medvirket til, at de så voldsomt som ingen sinde før søger om nedsættelse af besætningens størrelse.

Hvad er kriteriet for at give dispensationer? Den nye bemandingslov er i høj grad baseret på nye og meget moderne skibe, som altså ifølge loven skal have en mindre besætning, men der gives i høj grad dispensation også til skibe, som ikke er nye og meget moderne. Der er givetvis flere kriterier. Hvis jeg må have lov til at citere fra dagbladet Børsen for den 27. denne måned, udtaler direktøren for statens skibstilsyn bl. a. følgende:

„Sikkerheden kommer naturligvis slet ikke i fare ved, at dæksbesætningen nedskæres fra 11 til 10 mand. Det fremgår allerede af den kendsgerning, at det skib, striden står om, M/S Andorra, gjorde sin sidste rejse hjem fra østen med kun 9 mand på dækket, uden at skib, besætning eller last derved blev bragt i fare.“

Jeg er mere end betænkelig ved et sådant syn på sagerne. Fordi et skib har kunnet foretage en rejse med to mand for lidt og der ingen ulykker er sket på denne rejse, siger det intet som helst om, at der ikke har været fare for skib, last og besætning. Man kan formode, det er en rejse med godt vejr, men hvis skibet udsættes for meget dårligt vejr, for kritiske situationer, katastrofesituationer, er der ingen, der kan garantere for, at der ikke kunne være sket ulykker som følge af, at besætningen var blevet formindsket.

Det er ikke alene for nye skibe, man dispenserer, men man dispenserer også for passagerbådes vedkommende. Nu er der ikke i bemandingsloven nogen skala for besætningens størrelse i passagerbåde, men ingen, heller ikke i de søfarendes organisationer, tror jeg havde drømt om, at man ville nedskære besætningerne her. Her ser vi altså statens skibstilsyn give dispensation, skønt det i nogle tilfælde drejer sig om endda ret gamle skibe, som sejler med mange hundrede passagerer.

Det var imod de søfarendes organisationers ønske, at man lavede den nye bemandingslov, men de fandt måske en trøst i, at man oprettede en ankeinstans, hvortil man kunne appellere en dispensation, som skibstilsynet havde givet, nemlig det såkaldte bemandingsnævn, men her må man